

[Skatteministeren]

det, der er baggrunden for, at jeg ikke har tillagt det synspunkt så forfærdelig stor vægt, for da der ikke er tale om så forfærdelig stort et antal sager, så kan der vel heller ikke blive tale om så forfærdelig stort et antal tilfælde af sådan pludselig behovslovgivning.

Det må derfor være mit svar til fru Aase Olesen, at jeg selvfølgelig godt kan indse og forstå synspunktet. Jeg mener bare ikke, at det kan tillægges så forfærdelig stor vægt.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil godt gentage over for ministeren, at det er jo ikke noget, som jeg påstår vil ske. Jeg refererede til en arbejdsgruppe, som er fra ministerens eget ministerium.

Og dette med hovsalovgivningen eller det pludselige er måske ikke så vigtigt som det, man påpeger at man meget nemt kan risikere, nemlig at vi her i Folketinget kommer til at lovgive på detaljer. Der er altså en afgrænsning, og det indrømmer jeg at vi er ude for næsten hver gang, vi skal lovgive: hvor langt skal vi lovgive ned i detaljer, og hvor meget skal vi overlade til domstolene?

Det, jeg efterlyste i mit første indlæg, var jo, at der ikke var gnist af argumentation i bemærkningerne, og det kunne jeg ønske mig en anden gang, når ministeren skriver forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Formanden:

Ønskes der afstemning om lovforslagets overgang til anden behandling? (Ophold). Der ønskes afstemning. Denne afstemning vil blive foretaget i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken. (Ændring af regler om aftaleindgåelse).

Af finansministeren (Palle Simonsen).

(Fremsat 28/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Strunge (S):

Finansministeren og statstjenestemændenes Centralorganisationer har ved lønforhandlingerne i foråret 1967 aftalt nogle regler for at anvende fleksible lønsystemer inden for statens område. I medfør heraf er der nu fremsat et lovforslag om ændring af reglerne om aftaleindgåelse.

Vi har fra Socialdemokratiets side ingen bemærkninger til, at en sådan adfærd mellem arbejdsgiverne og arbejdstagerne kan finde sted, og vi tilslutter os lovforslaget og vil give det en velvillig behandling under udvalgsarbejdet.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er meget positivt indstillet over for dette lovforslag, som jo er en opfølgning af forhandlingsresultatet fra april 1987 med tjenestemændenes centralorganisationer. Vi ser lovende perspektiver for fremtiden i den oplødnings af det stive lønsystem, som aftalen er udtryk for. Øget fleksibilitet er nøgleordet for de kommende års udvikling og modernisering, ikke mindst i den offentlige sektor. Hertil hører naturligvis også en øget fleksibilitet i lønfastsættelsen.

Ikke mindst i folkeskolen er der i disse år et stigende behov for, at de ansatte udviser fleksibilitet i en problemløsende ånd, og det kræver ofte en ekstraordinær indsats både fysisk og psykisk. Mange har talentfuldt, energisk og engageret arbejdet på at løse opgaverne ud fra en meget fleksibel og åben indstilling, men i længden kan en sådan ensidig fleksibilitet ikke holde. Jeg har da også oftere og oftere fra bl.a. folkeskolelærere hørt spørgsmålet: Hvorfor gør jeg det egentlig? Jeg ville jo få det samme i løn alligevel, hvis jeg ikke gjorde det, og jeg ville oven i købet have mere tid tilovers til mig selv og mere energi.

Det skal være muligt at honorere en særlig indsats, og det skal være muligt at opmuntre en person til at påtage sig en speciel arbejdsopgave, selvfølgelig. Alt andet er dræbende for dynamikken, og dynamikkens afløser bliver uvægerlig ligegyldigheden.

Med aftalefornyelserne pr. 1. april 1987 blev der aftalt et beløb til en tiltrængt fleksibilitet i